

- परेषां प्राणसर्वस्वहारिभिः पुम्भिरावृताम् ।
 वर्जितां धार्मिकैर्दुर्गा कृतात्तनगरीमिव ॥ १४ ॥
 तत्र दृष्ट्वैव तं दूरात्सवस्त्राभरणं नृपम् ।
 मोषितुं बहवो ऽधावञ्कुरा विविधायुधाः ॥ १५ ॥
 ५ तान्विलोक्य सुताभार्ये राजा धर्मो जगाद सः ।
 पुरा स्पृशन्ति वां स्नेच्छास्तदितो विशतं वनम् ॥ १६ ॥
 इति राज्ञोदिता राज्ञी वनमध्यं विवेश सा ।
 लावण्यवत्या सुतया साकं चन्द्रवती भयात् ॥ १७ ॥
 राजाप्यभिमुखायातान्खड्गचर्मधरो ऽत्र सः ।
 १० अवधीतान्बह्वङ्कुरः शबराञ्कुरवर्षिणः ॥ १८ ॥
 ततस्तेनाखिला पल्ली पत्याज्ञप्ता निपत्य तम् ।
 प्रहारत्ततचर्माणमवधीनृपमेककम् ॥ १९ ॥
 गृहीताभरणे याते दस्युसैन्ये विलोक्य तम् ।
 भर्तारं निहतं दूराद्वनगुल्मात्तरस्थिता ॥ २० ॥
 १५ राज्ञी चन्द्रवती सात्र डुहित्रा सह विह्वला ।
 पलायमाना गहनं दूरमन्यदगाहनम् ॥ २१ ॥
 तत्र मध्याह्नापार्तास्विव मूलानि शाखिनाम् ।
 क्वायास्वपि प्रविष्टासु शिशिराणि सदाधगैः ॥ २२ ॥
 एकदेशे ऽब्जसरसस्तीरे ऽशोकतरोस्तले ।
 २० शोकार्ता रुदती श्रान्ता समुता समुपाविशत् ॥ २३ ॥
 तावत्तद्वनमभ्यर्णनिवासी मृगयाकृते ।
 महामनुष्यः को ऽप्यागादश्चाद्रुहः सपुत्रकः ॥ २४ ॥
 स चण्डसिंहनामा तं पुत्रं सिंहपराक्रमम् ।
 उवाच दृष्ट्वात्र तयोः पांसूप्ते पादपद्मती ॥ २५ ॥
 २५ एते सुरेखे सुभगे अनुसृत्याप्नुवो यदि ।
 स्त्रियौ ते तत्तयोरेका स्वीकुरुष्व यथारुचि ॥ २६ ॥
 इत्युक्तवत्तं तं स्माह पुत्रः सिंहपराक्रमः ।
 यस्याः सूक्ष्मामिमौ पादौ सा भार्या प्रतिभाति मे ॥ २७ ॥
 सा हि स्वल्पवया नूनं ज्ञाने समुचिता मम ।
 ३० बृहत्पादा तु योग्येयमेतज्ज्येष्ठवयास्तव ॥ २८ ॥
 इति सूनोर्वचः श्रुत्वा चण्डसिंहो जगाद तम् ।
 कैषा कथा भवन्माता प्रत्यग्रं हि गता दिवम् ॥ २९ ॥